

קונטרס

שְׁלוֹם בַּבַּיִת

יורה דרכים קלות ונתיבות ישרים, היאך יהיה
תמיד שלום בבית, ויהפך את ביתו לגן-עדן, מקום
משכן השכינה.

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, כְּשֵׁיט שְׁלוֹם בְּבֵית
אֲז הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּבֵית, וַיֵּשׁ לוֹ יְלָדִים
מְצַלְחִים, כִּי הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלֵוָה בְּבֵית
מְשֻׁפָּעִים עַל הַיְלָדִים וְכֵן מְשֻׁפָּעִים עַל
כָּל הָאֻיָּרָה בְּבֵית, עַל־כֵּן צְרִיכִים
לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְרֹאוֹת שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם
בְּבֵית תָּמִיד.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תרז)

קוֹנְטֵרַס

שְׁלוֹם בַּבַּיִת

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּזוֹהַ
הָעוֹלָם יְכוּלִים לְחַיּוֹת חַיִּים אֲמִתִּיִּים וְנִצְחָיִים,
וְלַהֲפֹךְ אֶת הַבַּיִת לְגַן-עֵדֶן, וְלַהֲרַגִּישׁ תָּמִיד עֲרֵבוּת,
נְעִימוּת, יְדִידוּת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִם רַק
שׁוֹרֵה "שְׁלוֹם בַּבַּיִת", כִּי שְׁלוֹם הוּא שְׂמוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁפַת י.), וְכַשֵּׁי"ש "שְׁלוֹם בַּבַּיִת",
אֲזִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרֵה בְּבֵיתוֹ, וְכַשֵּׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹרֵה בַּבַּיִת הַבְּרָכָה מְצוּיָה שָׁם. וְעַל-כֵּן
תִּשְׁתַּדְּלוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְרְאוֹת שְׂיֵהִיָּה
בֵּינֵיכֶם תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְתִמְסְרוּ
אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְדָּה זוֹ, שְׂיֵהִיָּה "שְׁלוֹם בַּבַּיִת", וְאִז

תִּתְּבָרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה, כִּי לֹא מֵצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי הַמְּחֻזֵּק בְּרָכָה אֶלָּא הַשְּׁלוֹם (עֲקָצִין ג, יב), וְעַל-כֵּן אִם יִהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", יֵשׁ לָכֶם כְּלִי שִׁיחֻזִּיק בּוֹ בְּרָכָה מְרֻבָּה. וְעַלִּיכֶם לְדַעַת, שִׁשְׁשָׁלוֹם' נִקְרָא עַל שֵׁם הַשְּׁלֵמוֹת, הֵינּוּ כִּי אֵין נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת בְּעוֹלָם רַק כְּשִׁישׁ שְׁלוֹם, וְעַקֵּר הַשְּׁלוֹם כְּשִׁשְׁנֵי הַפְּכִים מְסֻכָּמִים לְדַבֵּר אֶחָד, כִּי אִם שְׁנֵיהֶם מְחֻזִּיקִים בְּאוֹתוֹ דְּבַר, לֹא שִׁיךְ בְּזֶה שְׁלוֹם, אֶלָּא דִּיקָא כְּשִׁישׁ שְׁנֵי הַפְּכִים, הֵינּוּ זֶה אִשׁ וְזֶה מַיִם, וְנִתְחַבְּרִים יַחַד, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם אִמְתִּי, וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (זֶהר וִיקְרָא יב) עַל הַפְּסוּק (אִיּוֹב כה, ב): "עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו" — זֶה הַמְּלֶאךָ מֵאִשׁ וְזֶה הַמְּלֶאךָ מִמַּיִם, שְׁתֵּם שְׁנֵי הַפְּכִים, כִּי מַיִם מְכַבִּים אִשׁ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וּמְחַבְּרֵם יַחַד, זֶה עַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת; וְעַל-כֵּן עַלִּיכֶם לְדַעַת, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה הֵם בְּחִינַת מַיִם וְאִשׁ, וּכְשִׁזּוֹכִים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, אִזּוֹ דִּיקָא יוֹצֵא מִזֶּה שְׂבַח גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְתַפָּאֵר בְּבֵית שִׁיּוֹצֵא מִשָּׁם שְׁלוֹם, שֶׁהוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן אֶצֶל הָאִישׁ יֵשׁ י' וְאֶצֶל הָאִשָּׁה יֵשׁ ה',

וּבִיחַד הֵם י"ה מְשֻׁמוּ יִתְבָּרֵךְ, וְנַעֲשֶׂה הַיַּחֲוּד
 הָעֲלִיּוֹן, לֹא-כֵן חֵס וְשָׁלוֹם, כְּשֵׁישׁ מַחְלֶקֶת וּמְרִיבוֹת
 וְאֵי הַבְּנוֹת בֵּינֵיהֶם, אֲזִי פּוֹרַחַת הִי מֵהָאִישׁ וְהָהָ'
 מֵהָאִשָּׁה וְנִשְׁאָר אֵשׁ וְאֵשׁ, וְשֵׁנֵיהֶם שׁוֹרְפִים אֶת
 עַצְמָם, וּמְחַרְיבִים אֶת בֵּיתָם וְאִין "שְׁלוֹם בְּבֵית",
 וּכְשֵׁאִין "שְׁלוֹם בְּבֵית", אֲזִי כָּל הַקְּלָלוֹת מְצוּיֹת
 בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְסוּבְלִים צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת
 וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּמְרִירוֹת גְּדוּלָּה, וְהַבֵּית נִתְהַפֵּךְ
 לְגִיהֲנוֹם מִמֶּשׁ, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, עַד שְׁמִטְכָּסִים
 יַעֲצוֹת אִיךָ לְבָרַח מֵהַבֵּית, הַבַּעַל אֵינוֹ רוֹצֵה לְהַכְּנִס
 לְתוֹךְ בֵּיתוֹ, כִּי מִי רוֹצֵה לָבוֹא אֶל תוֹךְ גִּיהֲנוֹם?!
 וְהָאִשָּׁה חוֹשֶׁבֶת מִחֲשָׁבוֹת לְבָרַח מֵהַבֵּית, כִּי מִי
 רוֹצֵה לָגוֹר בְּתוֹךְ גִּיהֲנוֹם?! וְאֲזִי רַע וְנָמֵר מְאֹד,
 הַמִּים מְכַבִּים אֶת הָאֵשׁ, וְהָאֵשׁ מֵרְתִיחָה אֶת הַמִּים
 וְנִתְהַפֵּךְ הַכֹּל, וְזֶה כָּלֵל הַצָּרוֹת שְׁשׁוּרוֹת עֲכָשׁוּ
 בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר מְרַב הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת וּמֵהַדַּעוֹת
 הַכּוֹזְבוֹת — כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, חֲכָמוֹת
 חִיצוֹנִיּוֹת וְהַבְּלִי הַבְּלִים שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, מְזֵה נִתְהַוָּה,
 שֵׁאִין הַבְּנֵה הַדְּדִית בֵּין הָאִישׁ לָאִשָּׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
 אִין "שְׁלוֹם בְּבֵית", וּמְרִים מִמְּנוֹת הַחַיִּים, וּבְכָל יוֹם
 וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה יֵשׁ מְרִיבוֹת וּמַחְלֶקֶת בְּבֵית,

עַד שְׁמֵרָרִים אֶחָד לְשָׁנֵי אֶת הַחַיִּים, וְסוּבָלִים סָבַל
 גִּיהֲנוּם. וַיִּשְׁנֶם זוּגוֹת שְׁכָבָר כָּל-כָּף נִכְנָסוּ בַּסָּבַל
 הַזֶּה, עַד שֶׁשָּׁקְשָׁה וְכָבַד לָהֶם לְהַשְׁתַּנּוֹת לְגַמְרֵי,
 וְכָל-כָּף מָר לָהֶם, עַד שֶׁנִּסְכַּם בְּדַעְתָּם, שְׂאִין שׁוּם
 עֲצָה אֶלָּא לְהַתְגַּרֵּשׁ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׂאִז מִפְרִידִים
 בֵּין הַיַּחֲוּד לְעֵלְיוֹן, וְהַכֹּל מִתְחִיל בְּגִלְלַת הַבָּל הַבָּלִים
 דְּבָר קָטָן, כִּי הַהִבְעָרָה לְלֵהָב יִצְאָה, כִּי הַמְרִיבוֹת
 וְהַמְחַלְקֵת בְּבֵית מִתְחִילוֹת תָּמִיד מְדַבֵּר קָטָן, וְעַל-
 יַדֵּי אֵי הַבְּנָה, וּמִזֶּה מִתְנַפֵּחַ לְדָבָר גָּדוֹל, עַד שֶׁכָּל
 הַבֵּית בּוֹעֵר, וְאִין רוּאִים שׁוּם מוֹצָא אַחַר לְצֵאת
 מִהַפֶּח הַיְקוּשׁ הַזֶּה שְׁנַתְהֵנָּה בְּבֵית, וְהַגִּיהֲנוּם בּוֹעֵר
 וְשׁוֹרֵף אֶת כָּל הַטּוֹב, עַד שֶׁבָּאִים לִיַּדֵּי גְרוּשִׁין,
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ מַה לְפָנֵיכֶם,
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁמוֹ שְׁלוֹם, וְהַכְּלִי הַמְחַזֵּיק
 בְּרָכָה הוּא הַשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן מִדּוּעַ לֹא תוֹתְרוּ זֶה
 לְזֶה, וּמִדּוּעַ לֹא תִמְחַלוּ אֶחָד לְשָׁנֵי, וּמִדּוּעַ תִּקְפִּידוּ
 אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי עַל כָּל דְּבָר קָטָן וְשִׁטוֹת שָׂרָק
 קוֹרָה?! תְּרַגְּלוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאִז
 חַיִּיכֶם יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי, וְיִתְהַפֵּךְ בֵּיתְכֶם לְגֵן-עֵדֶן

מִמֶּשׁ, וְאַחַד יַעֲזֹר לַשְּׁנַי. וְלִכֵּן, בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים,
 אִם תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם שְׁיִהְיֶה
 "שְׁלוֹם בַּבַּיִת", אֲזִי תִרְגְּיִשׁוּ כָּל מִינֵי עֲרָבוֹת,
 נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר
 אֵין לָךְ עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה שֶׁאָדָם בָּא אֶל
 תּוֹךְ בַּיִת חֵם, בַּיִת שֵׁשׁ בּוֹ הִבְנָה הַדְּדִית, בַּיִת
 שֶׁאֶחָד עוֹזֵר לַשְּׁנַי. וְכֹל זֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי תַקְוָה
 הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִוָּדְעִים שֶׁהַזְּיוּג הוּא מִהַשְּׁמַיִם,
 כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲבָרָם יַחַד, וְאֵף שֶׁמִּטְבְּעָם
 הֵם שְׁנַי הַפְּכִים לְגַמְרֵי, זֶה הוּא מִים וְזוֹ הִיא אֵשׁ,
 עִם כָּל זֹאת דִּיקָא כְּשׁוֹזְכִים לְחֲבָרָם — זֶה עֵקֶר
 הַשְּׁלוֹם, וּמִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם כָּל מִינֵי עֲרָבוֹת
 וְנְעִימוֹת בַּחַיִּים; וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים,
 תִּשְׁתַּדְּלוּ לְוֹתֵר אֶחָד לַשְּׁנַי, וְאַל תַּקְפִּידוּ עַל כָּל דְּבַר
 שְׁטוּת שֶׁרַק קוֹרָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ לְמַחֵל אֶחָד לַשְּׁנַי, וְאֲזִי
 תִּרְאוּ אֵיךְ שְׁיִהְיֶה "שְׁלוֹם בַּבַּיִת", וְאֲזִי הַבְּרָכָה תִּהְיֶה
 מְצוּיָה בֵּינֵיכֶם, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת וִילָדִים
 בְּרִיאִים, וְגַם אֲתֶם תִּזְכּוּ לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה.

ב.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! כָּל הַצָּרוֹת שֶׁאָדָם סוֹבֵל

בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת הֵן רַק מִחַמַּת הַמְּרִיבוֹת
 שְׁנֵת־הַנּוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְעַל־פִּי־רֹב
 הַמַּחְלָקֶת וְהַמְּרִיבוֹת וְהַנּוֹכָחִים מִתְחִילִים בְּבֵיתוֹ שֶׁל
 אָדָם מְדַבְּרִים קֶטְנֻטָּנִים, שְׂאִין בֵּין בְּנֵי הַזּוּג הַבָּנָה
 הַדְּדִית, וְאֶחָד חוֹשֵׁד בְּשֵׁנִי, אוֹ אֶחָד מִקְפִּיד עַל
 הַשֵּׁנִי, אוֹ אֶחָד בְּצִמְצוּם וּמְצִמְצִים אֶת דַּעַת הַשֵּׁנִי,
 וְאֶחָד חוֹקֵר אֶת הַשֵּׁנִי, וְכוּךְ מִתְחִיל הַבַּיִת לְהַתְּהַפֵּךְ,
 וּמְרַגְּשִׁים כָּל מִינֵי מְרִירוֹת בְּחַיִּים, כִּי בַּיִת שֵׁשׁ בּוֹ
 מִחְלָקֶת, הוּא בַּיִת מְקַלָּל, וְאִין הַבְּרָכָה מְצוּיָה שָׁם,
 כִּי בְּמָקוֹם שֵׁשׁ קָלָהּ, הַשְּׂכִינָה בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ,
 וּכְשֵׂאִין הַשְּׂכִינָה בְּבֵית, אֲזִי כָּל הַצְּרוֹת מְצוּיֹת שָׁם.
 וְעַל־כֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְהַרְגִיל אֶת
 עֲצֻמְכֶם לְנֹתֵר אֶחָד לַשֵּׁנִי וְלַעֲזוֹר זֶה לְזֶה, כִּי עֲלִיכֶם
 לְדַעַת, אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה הֵם שְׁנֵי שְׂתָפִים, וְעַקֵּר
 הַצְּלַחַת הַשְּׂתָפוֹת הוּא דִּיקָא כְּשֵׁאֶחָד עוֹזֵר לַשֵּׁנִי
 וּמְבִין אֶת הַשֵּׁנִי, וְאִינוּ מִקְפִּיד וּמְצִמְצִים אֶת הַשֵּׁנִי,
 וְאִם־כֵּן אֲדַרְבֵּה רְאוּ לַעֲזוֹר אֶחָד לְזוּלָתוֹ, וּכְשֵׁתְהִיָּה
 הַבָּנָה הַדְּדִית בֵּינֵיכֶם, זוֹהֵי דִּיקָא תְּכַלִּית הַשְּׁלָמוֹת
 שְׂאִין שְׁלָמוֹת אַחֲרֶיהָ. וּמֵהֵן הַתּוֹצְאוֹת מְזֵה? זוֹכִים
 לְיָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְזוֹכִים לְגַדֵּל יְלָדִים
 בְּרִיאִים בְּשִׁכְלָם וּבְנִפְשָׁם, כִּי כָּל הַיְלָדִים הַמְּפָרְעִים,

רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בָּאִים רַק מִבֵּית שְׂאִין בּוֹ שְׁלוֹם, כִּי
 בְּבֵית שְׁשֵׁרוּיִים הַמַּחֲלֶקֶת, הַמְרִיבוֹת וְהוֹפּוֹחִים,
 הַצְּעָקוֹת וְהַקְּלָלוֹת, הַיְלָדִים סוֹבְלִים, וְנֹעֲשִׂים
 מִפְרָעִים בְּדַעְתָּם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכֹל זֶה נִגְרָם
 כְּתוּצָאָה מִשְׁטִיּוֹת, שְׁהָאִישׁ מִקְפִּיד עַל הָאִשָּׁה:
 "לָמָּה הִלַּכְתָּ אֶל הוֹרֵיךְ, לָמָּה הִלַּכְתָּ אֶל קְרוֹבֵיךְ,
 לָמָּה הִלַּכְתָּ לַחֲתָנָה וְלָמָּה בִּזְבוּזָתָּ כְּסָף" וְכוּ' וְכוּ',
 תָּמִיד יֵשׁ לִבְעַל טְעָנוֹת עַל הָאִשָּׁה, וְכֵן לְהַפּוֹף —
 לְאִשָּׁה יֵשׁ טְעָנוֹת עַל בַּעֲלָהּ: "לָמָּה אַתָּה הוֹלֵךְ אֶל
 הוֹרֵיךְ וְאֶל קְרוֹבֵיךְ וְאֶל מִשְׁפַּחְתְּךָ, לָמָּה בִּזְבוּזָתָּ
 כְּסָף" וְכוּ' וְכוּ', תָּמִיד יֵשׁ "לָמָּה", וְהַ"לָּמָּה" הַזֹּאת
 הִיא קְלָפָה שְׁצָרִיכִים לְהַסִּירָהּ מִהַבֵּית, צָרִיכִים
 לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, צָרִיכִים לְכַבֵּד אֶחָד אֶת
 הַשְּׁנַי, סוּף כָּל סוּף אֵלּוּ הַהוֹרִים שֶׁל הַבְּעַל וְאֵלּוּ
 הַהוֹרִים שֶׁל הָאִשָּׁה, וְאֶסוּר לְהַקְפִּיד אֶחָד עַל הַשְּׁנַי,
 אֲדַרְבָּה צָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאֶפְלוּ אִם נִפְגְּעוּ
 מִצַּד הַמִּשְׁפָּחָה, צָרִיכִים לוֹתֵר וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
 פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם שְׁיִהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", שְׁלוֹם
 בְּמִשְׁפָּחָה וְשְׁלוֹם בְּחִבְרָה, וְאִזּוֹ כְּשֶׁהַיְלָדִים רוֹאִים
 שְׂשֵׁי רַק שְׁלוֹם וְאִין שׁוּם לְשׁוֹן-הָרַע וְרַכִּילוֹת
 וְלִיצְנוּת מֵאַחוֹרֵי הַגֵּב, אִזִּי גִדְלִים יְלָדִים פְּקָחִים

וּבְרִיאִים וּמְצַלְחִים בְּדַעְתָּם וּבְשִׂכְלָם.

וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ מָה לְפָנֵיכֶם
תִּקְבְּלוּ עַל עֲצַמְכֶם מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה לְעֹזֵב אֶת כָּל
הַשְּׂטִיּוֹת, קִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְהוֹפּוֹחִים שֵׁשׁ בֵּינֵיכֶם,
וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתִדְבְּקוּ אֶת
עֲצַמְכֶם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ חַיִּים רַק
בְּזִכּוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא מְזַכֶּה לָנוּ אֶת הַחַיִּים,
וּמֵאֲחֵר שְׁסַבֵּב שְׁשֻׁנֵיכֶם תִּתְחַתְּנוּ, בְּנִדְאֵי אַתֶּם זְווֹג
הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, וּמָה שְׂאַתֶּם רַבִּים וּמְתוֹכְחִים, זֶה
מִצַּד הַשָּׁטָן וְהַקְּלָפוֹת שֶׁנִּתְּהוּ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתֵיכֶם,
שְׁמַמְרָרִים אֶת חַיֵּיכֶם, וְלָכֵן רְאוּ לְהִסִּיר אֶת הַקְּלָפוֹת
הָאֵלוּ, וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּרְאוּ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה
לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְהַבְּרָכָה תִּהְיֶה
מְצוּיָה בְּבֵית, וְהִילָדִים יִהְיוּ מְצַלְחִים בְּדַעְתָּם,
בְּחֻכְמָתָם וּבְשִׂכְלָם. וְאֵל תִּחְשְׁבוּ כְּרָגַע, שְׁבֹזָה
שְׁתָּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם, לֹא יֵאָרַע שׁוֹם דְּבָר לִילָדִים, לֹא,
לֹא! אֵל תִּחְשְׁבוּ זֹאת כְּרָגַע, כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת
הִילָדִים הוּא רַק כְּשֵׁשׁ "שְׁלוֹם בְּבֵית", כְּשֶׁהִילָדִים
רוֹאִים שֶׁהָאֵב וְהָאִם יֵשׁ בֵּינֵיהֶם הַבְּנָה הַדְּדִית וְנֹעַם
וְאַחֻוּהַ בֵּינֵיהֶם, וְאַחַד עוֹזֵר לְשֵׁנֵי, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם

מצליחים מאוד, ונפקחות עיניהם, ושכלם ודעתם מתפתחים מהר יותר; ועל-כן עשו זאת, בני ובנותי היקרים, מהיום והלאה תשליכו את כל חלוקי הדעות והספקות שיש ביניכם, ותשתדלו לעזור איש את רעהו, ואל תקפידו אחד על השני, תכבדו זה את זה, ועל-ידי-זה יהיה שלום בבית, ואז תצליחו בגשמיות וברוחניות.

ג.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי גורלכם בידיכם, ועל-כן כשעוברים עליכם אילו צרות, קטנות וחלישות הדעת, יסורים ובלבולים, מרירות ומחלקת, ופוחים ואי הבנות שיש ביניכם, אל תאשימו את אף אחד, ומכל שכן לא את הקדוש-ברוך-הוא, אלא את עצמכם, כי הקדוש-ברוך-הוא זמן את שניכם וחתן אתכם, וזה סימן שאתם זווג מהשמים, כי קדם שירדו נשמותיכם בזה העולם — הייתם אחד, כמובא בזהר הקדוש (לך-לך פה:), וכשירדתם לזה העולם נפרדתם, ואחר-כך סבב הקדוש-ברוך-הוא, שנתחברתם ונדבקתם יחד, ועכשו כשפבר התחנתם, עליכם לדעת כי אתם

נשמה אחת, ועליכם להשלים ביניכם, כי שניכם
 באים מעולם האצילות, אך זה הוא מצד החסד
 וזאת היא מצד הגבורה, או להפוך — זה מצד
 הגבורה וזאת מצד החסד, כפי שרשי הנשמות,
 ועל-כן עקר שלמות השלום — כשחסד וגבורה
 מתחברים יחד, שזה מה שאמרו חכמינו הקדושים
 במדרש רבה על פסוק (שיר השירים ג, יא): "צאינה
 וראינה בנות ציון במלך שלמה" — במלך שעושה
 שלום בבריותיו, מיכאל שר של שלג וגבריאל שר
 של אש, ולא זה מכבה את זה, הינו שמיכאל
 נמשך ממדת החסד דאצילות שזה ענין שר של
 מים, כמו שהמים יורדים מגבה לנמך, כך ענין
 החסד — להיטיב ולהשפיע השפע למקום נמך,
 גומל דלים ועוזר לכל בריה. ולהפוך — גבריאל
 הוא בחינת אש שנמשך ממדת הגבורה דאצילות,
 מקפיד על כל פרט ופרט, ועוצר כל דבר, כי
 מצמצם על כל בחינה. ועקר השלמות — שצריכים
 לחבר וליחד ולשלב בין חסד לגבורה שדיקא,
 על-ידי-זה נעשה היחוד העליון. ועל-כן עליכם
 לדעת, בני ובנותי היקרים, שנשמותיכם נמשכות
 מעולם האצילות, ואף שיש ביניכם אי הבנות

וּכְוֹחִים, סְפִקוֹת וּמְרִיבוֹת, זֶה בָּא מִחֲמַת שְׂאָחָד
 הוּא מְשַׁרְשׁ הַחֶסֶד שְׁבַעוֹלָם הָאֲצִילוֹת וְאָחָד הוּא
 מְשַׁרְשׁ הַגְּבוּרָה שְׁבַעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְכִשְׂיֹרְדִים
 לְמִטָּה נַעֲשׂוֹת בִּינֵיהֶם מִחֲלֻקַּת וּכְוֹחִים וְאִי הַבְּנוֹת,
 עַד שְׁנַגְרָם עַל-יְדֵי-זֶה גִיהֲנוֹם מִמֶּשׁ, הָאֵשׁ מְרִיתִיחָה
 אֶת הַמַּיִם וְהַמַּיִם מְכַבִּים אֶת הָאֵשׁ, וְלֹא נִשְׂאָר
 כָּלוּם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן; וְעַל-כֵּן עֲלִיכֶם לְדַעַת, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אִם אַתֶּם רוֹצִים שְׁבִיתְכֶם יְהִיָּה
 כְּדַגְמַת דְּלַעֲלָא, הֵינּוּ שְׂיֵאִיר בְּבֵיתְכֶם אֹר
 הָאֲצִילוֹת, עֵצָם עֲצָמִיוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם בִּינֵיכֶם, וְתִהְיוּ וְתִרְנִים אָחָד
 לְשָׁנִי, וְכִמוֹ שְׁגַבְרִיאֵל — שֶׁהוּא מֵדַת הַגְּבוּרָה,
 וּמִיכָאֵל — שֶׁהוּא מֵדַת הַחֶסֶד, מְשִׁתּוּיִם יַחַד
 וּמִמְשִׁיכִים הַשְּׁפָעוֹת בְּעוֹלָם, כְּמוֹ-כֵן תִּהְיוּ אַתֶּם,
 אֶף שֵׁישׁ בִּינֵיכֶם חֲלוּקֵי דַעוֹת וְהָאֶפִי שֶׁל שְׁנֵיכֶם
 תְּכַלִּית הַהַפּוּךְ, עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַשָּׁלוֹם —
 כְּשֶׁאַתֶּם מִתְאַחֲדִים יַחַד. וְאִם תִּתְאַחֲדוּ יַחַד
 וְתִשְׁלִימוּ בִינֵיכֶם, זֹו תִּהְיֶה טוֹבָה גְּדוּלָּה לְיִלְדִים,
 כִּי הַיִּלְדִים יִקְחוּ לְעֲצָמָם דְּגָמָא חַיָּה מִהֲנַהֲגוֹתֵיכֶם,
 וְיִגְדְּלוּ בְרִיאִים וְשְׁפוּיִים בְּדַעְתָּם, וְכֵן יִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם
 שְׁפַע פְּרֻנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם שֵׁישׁ שָׁלוֹם, שָׁם הוּא הַכְּלִי

הַמְּחִזִּיק בְּרָכָה, וְנִשְׁפָּע שֶׁפֶּע פִּרְנָסָה מֵעוֹלָם
הָאֲצִילוֹת, שֶׁהֵם אִוְרוֹת צְחָצְחוֹת הַיּוֹרְדִים בְּתוֹךְ
הַכִּלִּים, וְעַקֵּר הַכִּלִּי הוּא הַשְּׁלוֹם, וְעַל-כֵּן אִם אַתֶּם
תִּכְנִינוּ כָּלִי טוֹב, הֵינּוּ שְׁלוֹם טוֹב, אֲזַיִּשְׁפָּע עֲלֵיכֶם
שֶׁפֶע אֲצִילוֹת, וְתִהְיֶה לָכֶם פִּרְנָסָה בְּשֶׁפֶע, וְעַל-כֵּן
לֹא תִמָּצְאוּ עֲנִיּוֹת אֲלָא בְּמָקוֹם שֶׁמְקַלְלִים זֶה אֶת זֶה
וְזוֹ אֶת זֶה וְרַבִּים אַחַד עִם הַשְּׁנִי, וּמִתּוֹכָחִים בְּכָל
יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וּמְקַלְלִים זֶה אֶת זֶה, רַחֲמָנָא
לִישְׁזַבֵּן, שְׁדַבֵּר זֶה גּוֹרֵם כָּל הַצָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
וְנִתְּהַפֵּךְ הַבֵּית לְגִיּהֵנוּם מִמָּשׁ. וְעַל-כֵּן רְאוּ, בְּנֵי
וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, מֶה לְפָנֵיכֶם, וְתִשְׁלִימוּ, וְאֲזַי תִּרְאוּ
אִיךָ שְׁכָל חַיֵּיכֶם יִשְׁתַּנוּ לְגַמְרִי, כִּי בְּזֶה שִׁיְהִי
"שְׁלוֹם בְּבֵית", אֲזַי הָאֲצִילוֹת תִּהְיֶה בְּבֵית, וְיִשְׁפָּע
עֲלֵיכֶם שֶׁפֶע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וּמְזֻלָּתְכֶם יִגְדֵּל מְאֹד
מְאֹד.

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם
שִׁיְהִי "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד
מְאֹד מִוּכּוּחִים, כִּי רוּאִים בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, שֶׁעַל כָּל דְּבַר
קָטָן הַשֵּׁטֶן בָּא וּמְסִית וּמְדִיחַ, שִׁיְהִיו וּכּוּחִים בֵּין

הַבֵּעַל לְאִשָּׁה, וְזֶה גֹרֵם אַחֲרֵיכֶן צָרוֹת רַבּוֹת
 וּמִתְחִים גְּדוֹלִים בְּבֵית, וּמִי סוֹבֵל? רַק הַיְלָדִים, כִּי
 הַיְלָדִים נַעֲשִׂים מִפְּרָעִים כְּשֶׁרוֹאִים וְשׁוֹמְעִים אֶת
 הַקְּלָלוֹת וְהַמְּרִיבוֹת, הַמִּחְלָקֹת וְהַהֲפָאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ בֵּין
 הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, וְעַל-כֵּן חוֹסֵי עַל
 יְלָדֵיכֶם וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁיְהִיָּה "שְׁלוֹם
 בְּבֵית", כִּי בְּבֵית שֵׁישׁ שְׁלוֹם, שָׁם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא שׁוֹרֵה וּמְשַׁרֵּה אֶת שְׁכִינְתּוֹ, וְכָל הַהֲצִלָּחָה שֶׁל
 הָאָדָם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת תְּלוּיָהּ רַק כְּפִי הַשְׁלוֹם-
 בֵּית שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל נִקְדָּה זוֹ
 שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-
 זֶה תִּמְשִׁיכוּ אֹרֶךְ הָאֵיִן סוּף בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם,
 וְאֵל תִּחְשְׁבוּ שֶׁזֶה דְּבַר קָטָן וּפְעוּט, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה
 כְּשֶׁזּוֹכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיהֶם הֵם מִיַּחְדִּים יַחְדוּדֵי
 עוֹלָמוֹת, כִּי בְּאַתְּעָרוּתָא דְלִתְתָּא אֲתַעֵר מְלַעֲיָלָא (עֵין
 זֶהר לְךָ לְךָ פ.ח.), כְּפִי שְׁמִתְנַהֲגִים כָּאֵן לְמַטָּה, כֵּן
 מִתְנַהֲגִים בְּעוֹלָמוֹת לְמַעְלָה, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא
 חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמַּשׁ, וּכְפִי שְׁמִתְנַהֵג פֶּה בְּזֶה
 הָעוֹלָם, כֵּן מִתְנַהֲגִים עִמּוֹ לְמַעְלָה, וְעַל-כֵּן בְּזֶה
 שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, אֲחִוָּה וְרַעוּת
 וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, עַל-יְדֵי-זֶה גֹרְמִים יַחְדוּד גְּדוֹל

וְעֲלִיוֹן מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת; וְלִכְן עָלִיכֶם לְדַעַת, כִּי
 מִטְּלַת עָלִיכֶם אַחֲרֵי הַגְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת
 בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאֵל תִּחְשְׁבוּ שֶׁהַתַּחֲתָנִתֶּם
 בְּעֵלְמָא, וְאַתֶּם גְּרִים בְּבֵית יַחַד כְּדֵי לִילֵךְ אַחַר
 הַתְּאוּת וְהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, לֹא וְלֹא, אֵל תִּחְשְׁבוּ
 זֹאת כְּרָגַע, אֲלֹא תִדְעוּ שֶׁהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הוֹרִיד
 אֶתְכֶם לְזֶה הָעוֹלָם לְיַחַד יַחֲוִדִים עֲלִיוֹנִים וְנוֹרְאִים
 מְאֹד, וּבְזֶה שֶׁתִּתְאַחֲדוּ בְּאַחֲדוּת גְּמוּרָה, וְתִהְיֶה
 בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, עַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיכוּ
 עַל עֲצָמְכֶם עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוּת, זִיו וְחֵיּוֹת
 אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבֵיתְכֶם יִהְיֶה בְּחִינַת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ
 בְּזַעִיר אֲנַפִּין, וְהַיְלָדִים שֶׁתּוֹלִידוּ יִהְיוּ בָּנִים קְדוֹשִׁים
 וְטַהוֹרִים, בָּנִים בְּעָלִי שְׂכָל וּבְעָלִי צְדָקָה וְחֶסֶד. וְלִכְן
 תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַשְׁלִים
 בֵּינֵיכֶם, וְשִׁיְהֶיּה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְעַל-יְדֵי-זֶה תוֹרִידוּ
 אֶת שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַעֲשׂוּ לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּירָה
 בְּתַחֲתוֹנִים, וְהוּא יְדוּר עִמָּכֶם בְּיַחַד, וְאֵל תִּחְשְׁבוּ
 אַחֲרַת, כִּי זֶה הַמְּצִיאוֹת, יְמֵי חַיֵּינוּ הַבָּל וְשְׁנוּתֵינוּ
 רוּחַ, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְעוֹד מְעַט נִצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם,
 הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, הַנְּשָׁמוֹת מְלַבְּשׁוֹת
 בְּלָבוּשׁ גִּשְׁמִי, וְהִנֵּה תִפְרָד הַנְּשָׁמָה מִהַגּוּף, הַנְּשָׁמָה

תַּעֲלֶה אֶל עַל לְמַעַלָּה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְתַחֲזוֹר
 לְמָקוֹם שְׁחֻצָּבָה מִמֶּנּוּ, וְהַגּוֹף לְקַבּוּרֹת יוֹבֵל, וְעַל-
 כֵּן מֵה וְלָמָּה לָכֶם לְבַלּוֹת אֶת יְמֵיכֶם וְשָׁנוּתֵיכֶם
 הַטּוֹבִים בְּמַרְיבוֹת וּבְמַחֲלָקֶת, בְּכּוֹחֵים וְאֵי הַבְּנוֹת,
 וְתַכְּנִסוּ בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת וּבְכָל מִינֵי סְכָסוֹכִים,
 וְתַעֲרְבוּ אֶת הַמְּשֻׁפָּחוֹת בֵּינֵיכֶם, הָרִי הַכֹּל הַבֵּל
 וְרַעוֹת רוּחַ, לָמָּה לְבַלּוֹת אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁנִּתֵּן לָנוּ
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עָלֵינוּ רַק לְהַמְּשִׁיךְ אֶת אוֹרוֹ
 יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם וּלְהוֹלִיד מַחֲיָן חֲדָשִׁים לְגִדּוֹל
 וְלַחֲנֹךְ אֶת יְלָדֵינוּ בְּדֶרֶךְ זֶה — לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת
 אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, כִּי זֶה
 תְּכִלִּית הַהוֹלָדָה — לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים
 וְקַיָּמִים, שֶׁהֵם יִמְשִׁיכוּ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
 בְּזֶה הָעוֹלָם עַל-יְדֵי קִיּוֹם מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ וְעַל-יְדֵי
 לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה, וְעַל-כֵּן רְאוּ
 שְׂיִהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְאִזּוֹ יִמְשָׁכוּ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה
 וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת
 מִיְלָדֵיכֶם.

ה.

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיָּקָרִים! עֲלֵיכֶם לְמַסּוֹר אֶת נַפְשְׁכֶם

עַל נִקְדָּה זֹאת, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית, וְתִתְפַּלְלוּ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁתִּזְכּוּ לִהְיוֹת סְבֻלָּנִים מְאֹד זֶה לָזֶה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים גְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמָרִים בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, הֵן מֵצֵד הָעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת, וְהֵן מֵצֵד הַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרֹת מֵהִילָדִים וּמֵהַשְּׂכָנִים וְהַקְּרוֹבִים וְהַרְחוֹקִים וּמִכָּל הַמְשַׁפָּחָה, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִזְכֶּה לְמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת, לִהְיוֹת סְבֻלָּן עַל כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ אֶל סְבֻלָּנוֹת, אֲלֵא עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שְׁתִּרְגְּלוּ אֶת עַצְמְכֶם לְשׁוֹחַ וּלְסוֹפֵר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִבְקְשׁוּ וְתִתְחַנְּנוּ שְׁיִהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְלֹא תִהְיֶינָה שׁוֹם מְרִיבוֹת, וְדִיְקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכּוּ לְהִגִּיעַ לָזֶה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְפַעֵל, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא הַפֶּתַח וְהַשַּׁעַר לְהַכְּנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהִיא הַצְּנוּר הַמְּמַשִּׁיךְ טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי הַנִּרְאֶה וְהַנֶּעֱלָם, וְלָכֵן עָשׂוּ זֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְכֶם לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִפְרָשׁוּ אֶת כָּל שִׂיחוֹתֵיכֶם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַקֵּר הַתְּפִלָּה — שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, כִּי שְׁלוֹם הוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְשֶׁאָדָם

מְכַנִּים בְּעֵצְמוֹ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה
נַעֲשֶׂה סְבִלָן. וְלָכֵן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, לְהִיּוֹת
חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדֵי הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה, וְעַל-יְדֵי-
זֶה תִּמְשִׁיכוּ עָלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיכֶם.

ו.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! תִּשְׁתַּדְּלוּ לְוַתֵּר אֶחָד
לְשָׁנִי, וְאֵל תִּלְכוּ אֶחָד עִם זולָתוֹ בְּמִדַּת הַרְצִיחָה
וְהַכַּעַס וְהַקְּפָדְנוּת, 'רֵאשׁ' בְּ'רֵאשׁ', דִּיקָא לַעֲשׂוֹת
הַהַפּוּךְ מִזולָתוֹ, שְׁכָל זֶה הוּא הַסְטֵרָא אַחֲרָא
וְהַקְּלָפוֹת שְׁנוּלָדִים מִהַעֲוֹנוֹת הַמְּרַבִּים, כִּי כְּשֶׁאָדָם
חוֹטֵא וּפּוֹשֵׁעַ יָמִים וְשָׁנִים וּבְפָרֵט עַל-יְדֵי פָגַם
הַבְּרִית, עַל-יְדֵי-זֶה בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שֶׁהֵם
מְמַרְרִים אֶת חַיָּו וְחַיֵּי בֵיתוֹ, וְגוֹרְמִים מְרִיבוֹת
וּמִחֲלָקָת בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי כָל מִי שֶׁפָּגַם בְּפָגַם הַבְּרִית
בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, הוּא גוֹרֵם חֲרָבָן בְּבֵיתוֹ,
שְׁנֵגְרָמוֹת לוֹ מִחֲלָקָת וּמְרִיבוֹת בֵּינוֹ לְבֵין אִשְׁתּוֹ
וּבֵינוֹ לְבֵין יְלָדָיו, וּבֵינוֹ לְבֵין כָּל הַמְּשֻׁפָּחָה, וְצָרִים
וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים, עַד שֶׁאִינוֹ יוֹדֵעַ לְתַן עֲצָה לְנַפְשׁוֹ.
וְעַל-כֵּן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, מֶה לְפַגְּיְכֶם, וְאִם

יש מריבות בבית, הרי זה סימן שהקלפות ממלאות את הבית, ועליכם לבער ולסלק ולגרש את הקלפות, וזה זוכים דיקא על-ידי שלום, והשלום בא במרירות גדולה מאד, ולכן צריכים למסור את נפשו על נקדת השלום, ודיקא על-ידי-זה תזכו להכליל באין סוף ברוך הוא — אם תמשיכו את השלום בתוך ביתכם ותדונו אחד את השני לכף זכות, ואפלו שתעשה איזו מריבה בבית, חס ושלום, תכף-ומיד ראו לכבות את האש לפני שתשרף את כל הטוב שבבית, וצריכים לאתר תכף-ומיד את האש ולכבותה, כי הפעם, שהיא האש והרציחה, עלולים לכלות ולשרף כל חלקה טובה מהבית, ולגרם לעצמו כל מיני צרות ויסורים, שכל זה מחמת הקלפות שבא מרב עוונותיו. ועל-כן ראו בני ובנותי היקרים, למסור את נפשכם על מדת השלום והאהבה, ועל-ידי-זה תתבטלנה כל הקלפות מתוך ביתכם, ויהיה ביתכם בית ועד לחכמים, ותזכו לארח תלמידי חכמים בתוך ביתכם, ותשרה בביתכם רוח חכמים, והילדים ילמדו דגמא מכם, ותשרה ביניכם אהבה, אחוה ורעות.

ז.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לָדַעַת, שְׂאִין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵּי וְיִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הִיא, וְתַכְלִית הַבְּרִיאָה הַיְתֵה כְּדֵי לְחַבֵּר עוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא, הַנְּשָׂמָה עִם הַגּוֹף, הַנְּפֶשׁ הַבְּהֵמִית עִם הַנְּפֶשׁ הָאֱלֻקִּית, שְׁכָל זֶה הוּא סוּד יְחִוּד וְחִבּוּר בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁה, שְׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים — אִשׁ וַיְמִים, עַל-יְדֵי-זֶה שְׂזוּכִים לְיַחַד בִּינֵיהֶם וְעוֹשִׂים שְׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם מְתַקְּנִים אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְעַל-כֵּן עֲלֵיכֶם לָדַעַת, שְׂאִין שְׂתַתְּנֶהְגוּ בְּבֵיתְכֶם, כִּי יִתְנַהְגּוּ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְכִי תִמְשִׁיכוּ עַל עֲצַמְכֶם יְחִוּד בְּרָכָה, קִדְשָׁה שְׁפַע, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם שְׂיִהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְכִשְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם, אֲזִי תִיַּחַדוּ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶם אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְתִשְׁרֶה שְׂכִינְתּוֹ בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאִישׁ וְאִשָּׁה מְתִיַּחֲדִים בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וּמְשַׁתְּדָלִים שְׂיִהְיֶה "שְׁלוֹם בְּבֵית", הֵם גּוֹרְמִים תַּעֲנוּג וְנַחַת רוּחַ עֲלִיוֹנִים, וּמִיַּחֲדִים יְחוּדִים וְצְרוּפִים בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, לֹא-כֵן אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, גּוֹרְמִים מַחְלָקַת, וּכְוֹחִים

ומריבות, על-ידי-זה מהפכים את כל העולמות,
 ומחשיכים את כל האורות, וגורמים צרות ויסורים,
 הרג וקלפות, ענייות ודחקות ומיתות משנות,
 רחמנא לישזבן, שיבאו עליהם. ועל-כן ראו, בני
 ובנותי היקרים, מה לפניכם, תשתדלו בכל מחיר
 שיהיה "שְׁלוֹם בְּבֵית", ועל-ידי-זה תזכו להעשות
 כלים לגבי גלוי אין סוף ברוך הוא, ותזכו לגדל
 את ילדיכם בקלות, ותרוו מהם רב נחת, פי כפי
 שאיש ואשה מתנהגים בן מתנהגים הילדים, כי הם
 תולדות, פי אבא ואמא הם סוד המחין, והבן והבת
 הם זעיר ונקבא, שכל זה הוא יחוד כל העולמות,
 ועל-כן ראו, בני ובנותי היקרים, לדעת שהשלום
 שלכם יגרם יחוד עליון נורא ונפלא מאד. אשרי
 מי שמתנהג בדרך השלום ומשתדל שיהיה "שְׁלוֹם
 בְּבֵית", שאז הוא משרה שכינתו בתוך ביתו,
 ומשרה שכינתו בכל העולם כלו. וחקמינו
 הקדושים אמרו (ספּה נג): מה — לעשות שלום
 בין איש לאשתו, אמרה תורה: שמי שנכתב
 בקדשה, ימחה על המים, לעשות שלום בכל
 העולם כלו על אחת כמה וכמה, פי בזה שהאדם
 עושה שלום בינו לבין אשתו ימשך שלום בכל

הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַתֵּר אֶפְלוֹ
 שְׁתֵּהִי מַחִיקַת שְׁמוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, הָעֵקֶר שְׂיֵהִי
 שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּבְכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, כִּי אֶצְלוֹ
 יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב הַשְׁלוֹם. וְאָמְרוּ (אָבוֹת דְּרַבִּי
 נִתָּן, פָּרָק כח): כָּל הַמְּשִׁים שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, מַעֲלֶה
 עָלָיו הַכֶּתוּב כְּאֵלוֹ מְשִׁים שְׁלוֹם בְּיִשְׂרָאֵל לְכָל אֶחָד
 וְאֶחָד, לְפִי שְׁפָל אֶחָד וְאֶחָד מֶלֶךְ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ.
 וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, שְׂיֵהִי
 "שְׁלוֹם בְּבֵית", וְזֶה יִגְרַם שְׂיֵהִי שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָם
 כֻּלּוֹ, וְתִשְׁרָה שְׂכִינַת עֲזֵוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
 וְתִתְבָּרְכוּ בְּכָל מִינֵי בְּרָכוֹת, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶם כָּל מִינֵי
 הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת בְּזֶה וּבְכָא וּלְנִצַּח וּנְצָחִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!